

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos XIII. — Izdan in razposlan dné 7. februvarja 1895.

Vsebina: Št. 23. Ukaz o potrjevanju zavarovalnih tehnikov.

23.

Ukaz ministerstva za notranje stvari in ministerstva za bogočastje in nauk z dné 3. februvarja 1895. l.

o potrjevanju zavarovalnih tehnikov.

Da se v ôkom pride od dné do dné rasto-
čemu pomanjkanju oseb, ki so izurjene v zava-
rovalni tehniki, sklenili sta ministerstvo za notranje
stvari in ministerstvo za bogočastje in nauk, da do
časa, ko se dokončno vravnajo stvari, ki se tičejo
študij in preskušanj za zavarovalne tehnike, izdasta
nastopna osnovna načela za potrjevanje zavaroval-
nih tehnikov.

§. 1.

Pravica, oznamenjati se kot „po oblastvu po-
trjen zavarovalni tehnik“, more se doseči samó
s potrdilno listino, katero izdaje ministerstvo za no-
tranje stvari po meri nastopnih določil.

§. 2.

V §. 1. omenjeno potrdilo se razen izjeme,
določene v §. 6., pridobiva s preskušnjo, katero je
opraviti pred preskuševalno komisijo, postavljeno
v ministerstvu za notranje stvari.

§. 3.

Da bo kedo pripuščen, to preskušnjo oprav-
ljati, za to se poleg avstrijskega državljanstva, samo-
svojnosti in neomadeževanosti zahteva:

1. da je dokončal kako srednjo šolo;
2. dokazilo, da je prosilec preskušnje na kaki
visoki šoli poslušal predavanja o viši matematiki;
3. dokazilo, da je praktično deloval v zava-
rovalnotehniški stroki.

§. 4.

Dokazilo, da je kedó praktično deloval v zava-
rovalnotehniški stroki (§. 3., št. 3.), donáša se
z verojetnimi potrdili o tem, da je prosilec neki pri-
meren čas, bodi si samostojno, ali pa v službi kake
zavarovalnice ali v kakem javnem uradu imel opravi-
titi z izvrševanjem zavarovalnotehniških del.

§. 5.

Predmeti v §. 2. oznamenjene preskušnje so:

1. Obča matematika.

Zahteva se:

Znanje obče matematike, diferencialnega in
integralnega računstva in načel verojetnostnega
računstva.

2. Zavarovalna matematika in mate- matična statistika.

Zahteva se:

Znanje načel in nauk zavarovalne matema-
tike in izurjenost v njenem uporabljanju pri prera-
čunjanju premij in rezerv, v delanju zavarovalnih
črtežev, zakladnih preskušanj itd.

Znanje bistvenih načel matematične statistike,
znanje najvažnejših tabel o pomiranju, opeševanju
in zbolévanju, kako one nastajajo in se v posamez-
nih slučajih uporabljajo.

Znanje osnov knjigovodstva, zlasti gledé na računovodstvo in obračune zavarovalnic.

3. Zavarovalno zakonarstvo in narodno gospodarstvo.

Zahteva se:

Znanje zakonov in najvažnejših izvršilnih predpisov, ki se tičejo javnega in zasebnega zavarovalstva v Avstriji.

Znanje v stroki narodnega gospodarstva.

§. 6.

Osebe, katere so vstregle pogojem, navedenim v §. 3., in katere morejo dokazati z znanstvenim in praktičnim delovanjem, da so na vse strani večše strokam, ki so predmet preskušnje, morejo se oprostiti preskušnje, oznamenjene v §. 2.

Prav tako se osebe, ki so preskušnjo za učiteljsko službo na gimnazijah ali realkah prebile iz matematike in fizike z dobrim uspehom ali katere so na kakem tozemskem vseučilišču dosegle doktorstvo filozofije iz matematike kot glavnega predmeta, morejo oprostiti preskušnje iz predmetov, oznamenjenih v §. 5., št. 1., osebe pak, katere so prebile pravnoznanske in državnoznanske državne preskušnje ali katere so dosegle doktorstvo prava na kakem domačem vseučilišču, morejo se oprostiti preskušnje iz predmeta „narodno gospodarstvo“, navedenega v §. 5., št. 3.

Prošnje za popolno ali delovito opróstilo od preskušnje je pošiljati preskuševalni komisiji (§. 7.), katera naj jih s svojim mnenjem predlaga ministerstvu za notranje stvari. To odločuje o zaprosenem opróstilu.

§. 7.

Za opravljanje preskušenj za tiste, ki prosijo, da naj se potrdé za zavarovalne tehnike, postavlja se za sedaj ena preskuševalna komisija in sicer pri ministerstvu za notranje stvari.

Ta komisija sestoji:

1. iz načelnika zavarovalnotehniškega oddelka v ministerstvu za notranje stvari ali iz njegovega namestnika kot predsednika;

2. iz treh preskuševalnih komisarjev, od katerih bodita vsaj dva strokovna profesorja, oziroma docenta na kakem vseučilišču ali kaki tehniški visoki šoli.

Preskuševalne komisarje imenuje v številu, ki se vidi potrebno, na neki določen čas, ministerstvo za notranje stvari v porazumu z ministerstvom za bogočastje in nauk.

§. 8.

Zglasila k preskušnji naj se podajajo ministerstvu za notranje stvari.

Kandidatje, kateri niso vstregli v §. 3. navedenim pogojem, ne pripuščajó se k preskušnji.

§. 9.

Rokove za opravljanje preskušnje določuje predsednik preskuševalne komisije.

§. 10.

Preskušnja sestoji iz ustnega in iz pismenega dela.

Pri pismeni preskušnji naj se kandidatu dá iz vseh tréh predmetov preskušnje (§. 5.) po eno prašanje takó, da bo vsa prašanja moči rešiti v enem dnevu ob navadnih uradnih urah.

Pri ustni preskušnji naj se ne izprašujeta več kakor dva kandidata ob enem. Trajno dobo ustne preskušnje je vravnati tako, da pride na vsakega kandidata vsaj ena ura časa za izpraševanje.

Pismene naloge in prašanja preskušnje naj preskuševalna komisija vsak krat določi poprej, do časa, ko jih rabi, naj o njih molči, in v ta namen naj jih zapečati.

Preskuševalni komisiji je dano na voljo, enako ravnati tudi gledé ustne preskušnje.

Pismene naloge in prašanja naj predsednik preskuševalne komisije odpira pri preskušnji vpríčo kandidata.

Pismene naloge in prašanja naj kandidat rešuje vedno nadzorovan, ako mogoče, po kakem udu preskuševalne komisije.

Raba logaritmskih in pa tabel o pomiranjú, opešavánju ali pa drugačnih pomagál se smé dovoliti tedaj, kadar jih svojstvo nalog zahteva.

Ako bi kedo rabil nedovoljena pomagala ali pomoč drugih oseb, moral bi vsled tega takoj prekiniti preskušnjo.

§. 11.

Kako je tvarino preskušnje porazdeljevati na preskuševaltelje in kakó je ravnati pri preskušnji sicer, to določuje preskuševalna komisija.

Pismene izdelke presoja in rešitev posameznih ustnih prašanj ocenjuje najprej dotični strokovni izpraševalec; oddajati končno mnenje o skupnem uspehu posameznih delov preskušnje pak pristóji

vsem udom preskuševalne komisije, pri čemer odločuje večina glasov.

Če je enoliko glasov, obvelja tisto mnenje, kateremu pristopi predsednik.

Po končnem mnenju je kandidata proglašiti ali

za sposobnega ali

za nesposobnega.

§. 12.

O preskušnji je napraviti zapisnik, ki naj obsega vse predmete preskušnje o vsakem njenem delu, potem sodbo izpraševalcev o posameznih predmetih preskušnje in pa končno mnenje o skupnem uspehu vseh delov preskušnje.

§. 13.

Prosilci, ki so bili proglašeni za nesposobne, morejo preskušnjo čez eno leto ponoviti.

Dvakrat ponavljati preskušnjo se sme samo s posebnim dovolilom ministerstva za notranje stvari.

§. 14.

Kadar se določuje rok preskušnje, mora prosilec plačati predsedniku preskuševalne komisije preskuševalno odredbino.

Taista znaša 30 gl.

Od tega zneska pripade po 7 gl. na vsakega ude preskuševalne komisije, 2 gl. pa pripadeta uradnemu služabniku.

Prosilci, kateri preskušnjo ponavljajo, morajo novič plačati preskuševalno odredbino.

§. 15.

Preskuševalna komisija predlaga zapisnik o opravljeni preskušnji ministerstvu za notranje stvari,

katero, če je uspeh preskušnje ugoden, ali če se je kedo popolnoma oprostil preskušnje (§. 6., 1. odstavek), izda kandidatu dekret, da se mu dodeljuje pravica, oznamovati se kot po oblastvu potrjen zavarovalni tehnik.

§. 16.

Po oblastvu potrjene zavarovalne tehnike mora politično deželno oblastvo njih bivališča zapriseči.

§. 17.

Po oblastvu potrjenim zavarovalnim tehnikom, kateri so bili obsojeni zastran kakega hudodelstva sploh, zastran kakega pregreška ali prestopka, storjenega iz dobičkarije ali proti javni pravosti, ali pa zastran kakega pregreška, oznamenjenega v §. 486. k. z., more ministerstvo za notranje stvari zopet odvzeti pravico, da bi se še nadalje oznamenjali kot po oblastvu potrjeni zavarovalni tehniki.

§. 18.

Vsako potrdilo, ki se komu dá ali odvzame, treba je razglasiti v časniku „Wiener Zeitung“ in pa v uradnem deželnem časniku.

§. 19.

Po oblastvu potrjeni zavarovalni tehniki imajo pravico, v pečatu imeti svoje ime z oznamenilom: „pa oblastvu potrjeni zavarovalni tehnik“.

Oblastva morejo od njih zahtevati, da proti plačilu izvršujejo zavarovalnotehniška dela.

§. 20.

Ta ukaz stopi v moč z dném razglasitve.

Bacquehem s. r.

Madeyski s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane,

izhaja v založbi e. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26., tudi leta 1895. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina Državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za vse leto 1895. za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 3 gl.

Naročevati se je v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice, I., Singerstrasse št. 26., kjer si je
moči naročiti tudi posamezne letnike in kose.

Naročilu je ob enem priložiti za nje pripadajoči znesek, ker se Državni zakonik pošilja samó, če se je prej plačala naročnina.

Kadar kedó kupi Državnega zakonika eno celo desetletje ali še več desetletij na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

Desetletje od l. 1849. vŕtevŕi do l. 1858.	. . . 25 gl.	Desetletje od l. 1869. vŕtevŕi do l. 1878.	. . . 16 gl.
" " " 1859. " 1868.	. . . 12 "	" " " 1879. " 1888.	. . . 20 "
Vsa ŕtiri desetletja od l. 1849. vŕtevŕi do l. 1888. pa ŕtanejo . . . 60 gl.			

V izdajah drugih jezikov stane:

Desetletje od l. 1870. vštevši do l. 1879. . . . 16 gl. Desetletje od l. 1880. vštevši do l. 1889. . . . 20 gl.
Desetletji od l. 1870. vštevši do l. 1889. pa staneta 30 gl.

Posamezni letniki **nemške** izdaje se dobivajo počenši z letom 1895. po teh-le cénah:

Letnik 1849. za . . .	2 gl. 10 kr.	Letnik 1865. za . . .	2 gl. — kr.	Letnik 1881. za . . .	2 gl. 20 kr.
1850. " . . .	5 25 "	1866. " . . .	2 20 "	1882. " . . .	3 — "
" 1851. " . . .	1 30 "	" 1867. " . . .	2 — "	" 1883. " . . .	2 50 "
" 1852. " . . .	2 60 "	" 1868. " . . .	2 — "	" 1884. " . . .	2 50 "
" 1853. " . . .	3 15 "	" 1869. " . . .	3 — "	" 1885. " . . .	1 80 "
" 1854. " . . .	4 20 "	" 1870. " . . .	1 40 "	" 1886. " . . .	2 30 "
" 1855. " . . .	2 35 "	" 1871. " . . .	2 — "	" 1887. " . . .	2 50 "
" 1856. " . . .	2 45 "	" 1872. " . . .	3 20 "	" 1888. " . . .	4 20 "
" 1857. " . . .	2 85 "	" 1873. " . . .	3 30 "	" 1889. " . . .	3 — "
" 1858. " . . .	2 40 "	" 1874. " . . .	2 30 "	" 1890. " . . .	2 70 "
" 1859. " . . .	2 — "	" 1875. " . . .	2 — "	" 1891. " . . .	3 — "
" 1860. " . . .	1 70 "	" 1876. " . . .	1 50 "	" 1892. " . . .	5 — "
" 1861. " . . .	1 50 "	" 1877. " . . .	1 — "	" 1893. " . . .	3 — "
" 1862. " . . .	1 40 "	" 1878. " . . .	2 30 "	" 1894. " . . .	3 — "
" 1863. " . . .	1 40 "	" 1879. " . . .	2 30 "		
" 1864. " . . .	1 40 "	" 1880. " . . .	2 20 "		

Letnik 1894. se bo dobival še le potem, ko se izdasta tudi kazali k dotični jezikovni izdaji.

Letniki 1870. vŕtevŕi do 1894. v **ostalih sedmih jezikovnih izdajah** se dobivajo po tisti ceni, kakor dotiĉni letniki v nemŕki izdaji.

NB. Tisti kosi Državnega zakonika, kateri naročniku celó niso došli ali pa so mu došli **nedostatni**, naj se reklamirajo (pooglašajo) najdalje **v štirih tédnih** naravnost pri c. k. dvornim državni tiskarnici na Dunaju, III., Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, tedaj se bodo kosi Državnega zakonika izročevali samo proti plačilu **pro-
dajne cene** (po kateri $\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 1 kr.).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki počenši od 1. 1849. do 1894., v ostalih sedmih jezikovnih izdajah pa vsi letniki od leta 1870. vstevši do 1894. popolnoma dopolnjeni, more se ne samo vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 1 kr.) dobivati počenši z letom 1895. iz založbe c. k. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je vsakemu moči, dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike ter si liste vrediti po tvarini.